

VII

PROJEV PRVNÍHO NÁMĚSTKA MINISTRA VEŘEJNÉ BEZPEČNOSTI MOLR

generálmajor ŠANĚMJATAVA

Archiv bezpečnostních složek

Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1.1.2008 dle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

Vážený soudruhu ministře vnitřní bezpečnosti ČSSR !
Vážený soudruhu předsedo zasedání !
Vážení soudruzi čekisté !

Dovolte mi, abych jménem ministra veřejné bezpečnosti MoLR generálporučíka soudruha B. DEŽIDA, členů kolegia, stranického výboru ministerstva a celého kolektivu orgánů státní bezpečnosti vyjádřil Vám, svým bratrům ve zbrani, srdečné díky za pozvání naší delegace k účasti na této poradě, na níž budou dohodnuty hlavní směry společné kontrarozvědné práce proti nepřátelské činnosti imperialistických rozvědek a maoistické Číny v současných podmínkách.

Tato porada má zvláštní význam, protože se uskutečňuje v předvečer 30. výročí světově historického vítězství Sovětského svazu nad fašistickým Německem a militaristickým Japonskem.

Dovolte mi také plamenně a srdečně pozdravit československé soudruhy, všechny pracovníky orgánů státní bezpečnosti ČSSR, organizátory této porady při příležitosti jejich blízkého se národního svátku 30. výročí osvobození od fašistických uchvatitelů.

Soudruzi !

Nesmírně se upevnila mohutnost zemí socialistického tábora, které mají rozhodující vliv na chod světové koexistence, ještě více se rozšířily řady komunistického hnutí a semkly se síly socialismu, demokracie a pokroku.

Změny ve vztazích světových sil ve prospěch socialismu daly možnost mírumilovné zahraniční politice zemí socialistického tábora uskutečnit základní obrát v mezinárodní situaci. V této práci nám jako kompas slouží vynikající Program míru, vypracovaný XXIV. sjezdem KSSS, který se stal vedoucí hvězdou na cestách dohodnuté činnosti celého socialistického tábora na světové scéně.

Sovětský svaz, vedený zájmy zabezpečení všeobecné bezpečnosti, vynakládá ohromné úsilí při dosahování všeobecného a úplného odzbrojení, k nastolení trvalého pevného míru v Evropě, Asii, na Blízkém Východě a v dalších oblastech světa.

Přesto neohledně na úspěchy v uvolňování mezinárodního napětí, dochované cílevědomou činností našich bratrských zemí, nepřerušují imperialistické kruhy a zvláště služby nepřítelů své pokusy o potlačení národněosvobozeneckého hnutí v koloniálních a závislých zemích, o podkopání jejich boje za svou nezávislost a národní pokrok.

Imperialistické síly podporují závody ve zbrojení, snaží se překážet snižování mezinárodního napětí, snaží se vytvářet konfliktní situace v různých částech světa, vynakládají úsilí na oslabení jednoty světového socialistického systému využíváním projevů nacionalismu a šovinismu. Agresivní kruhy imperialismu se snaží změnit výsledek minulé války a předělat politickou mapu světa. V mnoha kapitalistických zemích zesilují přípravy na válku, země NATO zvyšují vojenské rozpočty, pokračují v závodech zbrojení. Složitá a výbušná situace se udržuje na Blízkém Východě a ne-

ní skutečně zajištěn mír národů Indočíny.

Imperialistické kruhy soustřeďují v nepřátelské činnosti proti zemím socialistického tábora především své úsilí na využívání některých dočasných těžkostí ve vztazích mezi socialistickými zeměmi, aby je postavily proti sobě a dosáhly tak rozkolu v řadách komunistického a dělnického hnutí.

To však nemůže oslabit semknutost a politickou jednotu zemí socialistického tábora a jejich vedoucí roli v současném světě.

Když mluvíme o naší zemi, pak její autorita na mezinárodní scéně rovněž z roku na rok roste. Dnes mongolští pracovníci, pod moudrým vedením MoIRS úspěšně přetvářejí do života usnesení XVI. sjezdu ve všech odvětvích národního hospodářství a přistoupili k plnění úkolů posledního a rozhodujícího roku 5. pětiletky.

Při uskutečňování všestranné úzké spolupráce se Sovětským svazem a dalšími bratrskými zeměmi socialistického tábora, provádí MoIR neměnně hluboce lidovou a třídní zahraniční politiku. Rozvíjí normální dobrosousedské styky s většinou zemí asijského kontinentu a v posledních letech navázala diplomatické styky s řadou velkých států, mezi jiným s Anglií, Francií, Japonskem, Západním Německem, Itálií a s dalšími.

V současnosti udržuje MoIR diplomatické styky se 68 zeměmi světa a téměř s 30 zeměmi má obchodně ekonomické a kulturní styky. Je členem více jak 60 me-

zinárodních organizací, jako jsou OSN a aktivně se účastní v řešení vážných politických problémů mezinárodního života. V listopadu 1974 při příležitosti pátstoletého výročí MoLR zdůraznil s tribuny slavnostního zasedání generální tajemník ÚV KSSS s. L. I. BREŽNĚV, že "hlas MoLR nyní zní na mezinárodní aréně jako váha a autorita, protože je to hlas míru a spravedlnosti."

V současné době v Ulan-Batoru jsou akreditována velvyslanectví Anglie, Francie, Japonska a Indie, zastupitelské úřady Programu rozvoje po linii OSN a VOZ.

Zájem na otevření nových velvyslanectví v Ulan-Batoru mají NSR a Kanada. USA se snaží dosáhnout navázání diplomatických styků s naší zemí a už po dobu posledních dvou let připravují své kádry, které mají pracovat na americkém velvyslanectví v MoLR.

V našem hlavním městě začaly být pořádány různé mezinárodní konference, symposia a závody světa nebo kontinentu v jednotlivých druzích sportu, v důsledku čehož z roku na rok se zvětšuje přítok dočasných návštěvníků, kteří do MoLR přijíždějí z kapitalistických zemí a rovněž počet tranzitních cestujících ze zahraničí.

Počet turistů a lovců z USA, Japonska, Francie, Západního Německa, Rakouska a Dánska, kteří navštívili naši zemi od roku 1972 po 1974 vzrostl o 50 % a má tendenci dále se zvyšovat. Zvětšuje se i počet

našich občanů, kteří vyjíždějí do zahraničí z různých důvodů.

S růstem mezinárodní autority MoLR a s vystoupením v roce 1961 v OSN a v roce 1962 v RVHP, začaly takové země jako je USA, Japonsko a Francie pod různou legalizací vytvářet centra, jejichž činnost je zaměřena proti naší zemi. S tímto účelem se snaží získat nepřátelsky zaměřené emigranty mongolského původu.

Domníváme se, že v současných podmínkách stále se rozšiřujících mezinárodních styků, využívají imperialistické rozvědky ve vztahu k naší zemi široce legalizace. Jak víme, ve velvyslanectvích kapitalistických zemí, akreditovaných v Ulan - Batoru, pracují kádroví rozvědčíci anglické, francouzské a japonské zvláštní služby. Americká a Západoněmecká rozvědky k pronikání své agentury k nám používají občany neutrálních zemí a mezinárodní organizace po linii OSN. Fakt, že angličtí velvyslanci jak bývalí, tak i nynější, jsou kádrovými rozvědky, je nesporným důkazem aktivního využívání diplomatických úřadů zvláštními službami nepřítelů.

Rozvědné orgány imperialistických zemí začaly častěji po turistickém kanálu a při využití dalších možností vysílat do MoLR své rozvědky a posílat k nám náboženské fanatiky a emigranty, kteří ovládají mongolštinu a ruštinu. Opakované příjezdy takové kategorie osob do naší země se bez zvláštních důvodů podstatně množí.

Území MoLR nazývají rozvědkáři kapitalistických zemí "oknem do sovětsko-čínského konfliktu". Jeden ze západních velvyslanců, když zdůvodňoval nutnost existence velvyslanectví své země v MoLR, řekl: "Naše velvyslanectví v Ulan Batoru je pozorovacím bodem, schopným sledovat změny v sovětsko-čínských vztazích a získávat informace o sovětských vojskách, která jsou na mongolském území." A právě toto je základní směr rozvědné činnosti imperialistických rozvědek v MoLR.

Své velvyslanectví zpevňuje kádrovými rozvědkáři-ky dokonce Indie, která má rovněž zájem o informace o Číně.

Západní rozvědkáři projevují zvýšený zájem o důležité ekonomické a vojensko-strategické oblasti naší země a snaží se uskutečňovat rozvědné cesty do jižních okresů MoLR, které jsou v bezprostřední blízkosti mongolsko-čínských hranic, a to jak v autech, tak v místních vlnicích.

Během cesty se snaží určit místa dislokace mongolských a sovětských vojenských útvarů, provádějí vizuální sledování a snaží se nepozorovaně brát vzorky půdy a vody.

Tak ku příkladu postupovali francouzští diplomaté spolu s pracovníky rumunského velvyslanectví v MoLR pod přímým vedením svého vojenského přidělence v Pekingu na příkaz Informačního odboru Generálního štábu ministerstva vojensví Francie.

Bylo zjištěno, že rozvědky a agentura zemí hlavního nepřítele provádějí aktivní činnost ve smyslu získání jakýchkoliv informací o zemích socialistického tábora a snaží se získat poznatky o zahraniční a vnitřní politice naší země, zvláště o mongolsko sovětských a mongolsko čínských vztazích, o spolupráci MoLR se zeměmi Rady vzájemné hospodářské pomoci a s dalšími zeměmi. Zvláštní zájem má nepřítel o informace o sovětských vojskách, která jsou dočasně na území MoLR, o jejich bojovém stavu, dislokaci štábů, o objekty protifrancové obrany atd.

Rozvědky kapitalistických zemí široce používají metody získávání rozvědných informací od našich občanů "všomnuju" a pečlivě sledují místní tisk. Tak angličtí a francouzští diplomaté šikovně využívají důvěřivost místního obyvatelstva a vydávají se za občany socialistických zemí. V tom smyslu začaly rozvědné orgány kapitalistických zemí v poslední době vysílat do MoLR rozvědky diplomaty, kteří znají ruštinu. Když analyzujeme získané materiály v rozpracovávání západních rozvědek, docházíme k závěru, že se snaží sblížit s odborníky ze socialistických zemí, kteří jsou v MoLR a skládají do nich velké naděje.

Na druhé straně jednotliví občané, kteří odjíždějí do kapitalistických zemí na studium nebo na služební cestu, v důsledku širokých kontaktů se zástupci západních zemí se dostávají do středu pozornosti zvláštních služeb nepřítele, které se snaží na ně vykonávat morální a politický nátlak, transformovat ideologii a přimět je ke zradě.

V té souvislosti chceme poznamenat, že imperialistické rozvědky podle všeho mohou využít oslabené pozornosti kteréhokoliv orgánů naší státní bezpečnosti ve smyslu vztahu k občanům socialistických zemí, kteří jsou na území jiné socialistické země.

Proto v zájmu zajištění bezpečnosti svých občanů, nenarušené práce důležitých podniků národního hospodářství a ochrany tajemství na základě dvoustranné nebo mnohostranné spolupráce v rámci socialistického tábora navrhuje, abychom se i nadále široce informovali a v případě potřeby abychom prováděli po předběžné dohodě společná opatření při prověřování občanů našich zemí, kteří navázali podezřelé styky se západními rozvědky.

Využívání našich občanů "všemuju" zvláště často používají japonští rozvědky. Pod záminkou zlepšení znalostí našeho jazyka, obyčejů mongolského lidu, navazují široký okruh známostí s naší mládeží a rozdávají jim různé dárky. Při organizování různých recepcí a podniků na velvyslanectví, zvou je často jako hosty a snaží se zkoumat otázky, týkající se ekonomiky naší země.

Japonská rozvědky již po dlouhou dobu je jedním z našich hlavních nepřátel a má dostatečnou základnu a zkušenosti z práce proti nám. Od doby vytvoření prvního socialistického státu v Asii podnikali japonští militaristé vždy rozhořčené pokusy svrhnout lidově-demokratické zřízení v MoLR. V předválečných letech se Japonsko zmocnilo vnitřního Mongolska a severních okresů Číny a nejednou podnikalo vojenské

provokace ve snaze zmoenit se i území MoLR a využít ho jako válčiště proti SSSR.

Je známo, že na území Mandžuska, vnitřního Mongolska a Číny pracovala rozvědná centra a různé diversně rozvědné školy pro přípravu rozvěděčků a k jejich vysazování do naší země. Tak ku příkladu japonské svláštní služby připravovaly a vysazovaly v MoLR stovky rozvěděčků a diverzantů na práci v době války i míru. Po rozdrození fašistického Německa se Mongolská lidová armáda spolu se sovětskými ozbrojenými silami zúčastnila spravedlivé války proti japonským militaristům.

Po porážce v druhé světové válce neoslabilly japonské reakční kruhy svou pozornost k MoLR. Japonská rozvědka začala podnikat opatření k vyhledání a obnovení spojení s osobami, které prošly rozvědnými školami, pocházely z Vnitřního Mongolska a dříve sloužily v bývalé dobrovolnické armádě, vytvořené Japonci na území Číny v rámci loutkového státu Mančžen - Ho knížete De - vana.

Japonské rozvědné orgány vyslaly na své velvyslancetví do MoLR dávno nám známého rozvěděčka, který za druhé světové války vedl rozvědnou činnost proti naší zemi z území Vnitřního Mongolska a využívají ho jako svého druhu lákadlo, aby nás přinutili soustředit veškeré úsilí naší kontrarozvědky na jeho sledování a tak vyhrát čas k zabydlení se svých mladých rozvěděčků.

V posledních letech začaly japonské zvláštní služby speciálně připravovat své rozvědky na některých vysokých školách v Tokiu a někdy po prodělání stáže v USA je posílají na práci do Ulan Batoru.

Na japonském velvyslanectví pracující rozvědky jeví aktivitu v získávání informací o procesech, které probíhají v politickém, ekonomickém, společenském, sociálním a kulturním životě naší země. Při tom zvláštní pozornost věnují poznatkům o negativních tendencích mezi inteligencí a mládeží a studiu morálně politických procesů v tomto prostředí. Provádějí nacionalistické zpracovávání některých mongolských občanů, vnucují jim myšlenku jednotného původu Mongolů a Japonců. Zdůrazňují, že Asie musí náležet jen Asiatům. Vychvalují agresivní války Džingischánovy a snaží se podnítit naši mládež k myšlence na vytvoření velmoci "Panmongolska".

Počítají se tím, že 64 % obyvatel MCLR je mládež do 30 let, která nezažila hrůzy II. světové války, provádějí japonské zvláštní služby ideologickou činnost, která má sotva náhodný charakter. Japonci si zjevně přejí naladit naši mládež proti socialistickému táboru a narušit velké přátelství národů našich zemí.

V posledních letech, jak ukazuje praxe, se ještě zvýšil objem ideologických diverzí imperialistických rozvědek proti MCLR při použití sil a možností nepřátelsky zaměřených mongolských emigrantů. V letech 1972 až 1974 tak zvaný "Mongolsko-tibetský výbor" usku-

tečnil na Thajvanu a ve Washingtonu "Sjezdy všemongolských národností, které bojují proti komunismu", jichž se zúčastnily delegace z USA, NSR, Francie, Japonska a z dalších zemí. Na těchto sjezdech byl vypracován a schválen program antikomunistických akcí v současné etapě.

V USA, Japonsku a v jiných kapitalistických zemích vytvořené společnosti a ústavy pro studium Mongolska viditelně zvýšily objem nám nepřátelské propagandy, namířené tak, aby před národy rozvojových zemí bylo utajeno vítězství lidové revoluce ve feudálním Mongolsku a zpochybná její historickou zkušenost nekapitalistické cesty rozvoje, politickou suverenitu, mezinárodní omoc a spolupráci se Sovětským svazem a zvěřmi socialistického tábora, to je nejdůležitější faktor socialistických přeměn v Mongolsku.

Zkušenosti naší revoluce ukazují, že všeho toho bylo dosaženo na základě marxisticko-leninského učení, které je tvůrčí silou v době přechodu od feudalismu k socialismu v historicky krátké době. Stejná zkušenost zcela odmítá falešnou propagandu antikomunistických ideologů, že prý zaostalý národ nemůže vést zemi bez účasti kapitalistů a uskutečňovat společensko-ekonomický pokrok.

Z toho, co jsem uvedl, se jasně rysuje fakt, že MoLR je objektem zájmů imperialistických rozvědek, a proto naše orgány státní bezpečnosti s přihlédnutím k národním a specifickým zvládnutím soustřeďují hlavní pozornost na odhalení, znemožnění a omezení ne-

přátelské činnosti zvláštních služeb hlavního nepřitele.

Orgány MVB MoLR v boji s nepřátelskou činností imperialistických rozvědek narážejí i na některé těžkosti. Přesto, opření o neocenitelnou a nezištnou pomoc sovětských čekistů, ze své strany vynakládáme veškeré úsilí na provádění aktivních opatření proti zvláštním službám hlavního nepřitele.

Jsmo hrdi na spolupráci mongolských a sovětských čekistů, díky již máme některé úspěchy v kontrarozvědné práci MVB MoLR. A je pro nás příjemné, že to dnes mohu konstatovat.

Kontrarozvědná práce proti nepřátelské činnosti zvláštních služeb kapitalistických států zaujímá v činnosti orgánů státní bezpečnosti MVB MoLR význačné místo. Přesto, základní úsilí naší kontrarozvědky jsmo nuceni soustředit na boj s rozvědně-nepřátelskou a jinou nepřátelskou činností zvláštních čínských služeb, protože jsou pro nás nemenším nebezpečím, než rozvědky imperialistické.

Dobrodružná politika maositické klikky, prováděná klikou MAA na mezinárodní scéně je přesvědčivě ukázána v článku prvního tajemníka ÚV MoLR, předsedy Velkého národního churalu MoLR, soudruha J. CEDENBAIA, který byl uveřejněn v roce 1974 ve 4. čísle časopisu AV SSSR pod názvem "Problémy Dálného Východu".

Jsmo naším sousedem na jihu, v minulosti kuo-
mingtanská Čína a potom - ať je to sebevětší paradox -

i ČLR, se snažily a dosud snaží provádět ve vztahu k naší zemi velmocenskou politiku, která často odporuje a odperovala nejen principům dobrého sousedství, ale i socialistických mezistátních vztahů.

Dnes už můžeme říci některé podrobnosti o této politice, jejímž základním momentem byly a jsou absurdní nároky čínských vůdců na "pohlcení" MoLR politickým připojením k Číně.

Už v roce 1936 v důvěrném rozhovoru s americkým novinářem Edgarem SNOWEM řekl Mao Ce-tung, že "jakmile zvítězí čínská revoluce, ihned se MoLR připojí k Číně." Po 8 letech stejně drze a unisono s Čankajškovci prohlásil, že "Vnějšší Mongolsko (myšleno MoLR) se musí stát součástí Číny".

Potom, když se taková prohlášení nesetkala s pochopením, začali čínští vůdcové se stejnou drzostí považovat území naší země za své panství.

Na zeměpisných mapách, vydaných vládou ČLR, bylo 12 % území MoLR zahrnuto do rámce Číny. Tyto mapy byly mnohokrát znovu vydány následně. V zeměpisném atlasu Číny, který byl vydán v roce 1973, bylo území MoLR už zcela zahrnuto do rámce ČLR.

Otázku připojení MoLR k Číně se snažilo maoistické vedení nejdnou uplatnit v jednání se sovětským vedením, i když Sověti pokaždé rozhodně odmítli její projednávání a nedvojsmyslně prohlásili, že návrhy čínských vůdců jsou absurdní.

Tuto okolnost by bylo možno považovat za náhodnou

chybu, kdyby nebylo praktické činnosti maoistického vedení v jiných směrech zahraniční politiky, mimo jiné i ve vztahu k MeLR, která se zvláště jasně projevila v posledních patnácti letech.

V roce 1969 na moskevské poradě komunistických a dělnických stran mezi jiným řekl soudruh J. CEDENBAL: "Ve snaze vnutit naší zemi svou antimarxistickou linii, snaží se pekingští vůdci po řadu let vykonávat na nás přímý politický, ekonomický a ideologický nátlak."

Zřejmě nemá smyslu analyzovat příčiny, v jejichž důsledku se Čína dostala na cestu velmocenského nacionálního šovinismu, střetného antisovětlismu a spočívání se s krajně pravicovými reakčními silami imperialismu. Tyto příčiny všichni dobře známe.

Naše delegace by však chtěla ukázat, jak se láme politický kurs maoistického vedení v praktické činnosti čínských organizací v Mongolsku.

Je známo, že ústředním zaměřením mezinárodní činnosti maoistů byl a zůstává antisovětlismus. Po X. sjezdu KS Číny antisocialistické zaměření čínských vůdců vstoupilo do kvalitativně nové fáze: pumpování antisovětlismu a frontální odpor proti světovému socialismu vydávají za hlavní směr "protimperialistického" boje. Nyní je v čínském vedení považován Sovětský svaz za nesmiřitelného národního nepřitele čínského lidu, za "nepřitele číslo 1", proti němuž národy celého světa musí bojovat v jednotné frontě a svět socialismu považují za neexistující.

Závěrečným prohlášením na X. sjezdu KS Číny v srpnu 1973 "musíme se tvrdě držet proletářského internacionalismu, držet se nezměnitelné politiky strany, posilovat jednotu s proletariátem, porobenými národy a utlačovanými národnostmi celého světa, se všemi zeměmi, které jsou vystaveny agresi a ničení, vměšování, kontrole a poňižování ze strany imperialismu. Spojovat se do nejširší fronty k boji proti imperialismu, kolonialismu a neokolonialismu, zvláště proti hegemonismu dvou hlavních mocností USA a Sovětského svazu, "dalo maoistické vedení základní články této teze i do základů své politiky ve vztahu k MoLR".

To zřejmě zcela odpovídá zájmům skupiny Mao Ce-tunga, která jak známo se vůbec snaží rozbít svět, vnést anarchii do Komunistického a dělnického hnutí, udělat všechno možné k zosřednění napětí na naší planetě a především na asijském kontinentu.

O tentéž mluví dokumenty v lednu t.r. probíhajícího I. zasedání VZLZ (Všečínského zasedání lidových zástupců - pčp.) 4. svolání, které nejen potvrdily antisovětskou reakční podstatu programových prohlášení X. sjezdu KS Číny, ale i upevnily tento kurs v nové ústavě ČLR.

Bez ohledu na tvrdé principiální stanovisko, které zaujala MoLR v otázkách našich vztahů s Čínou, snaží se ještě maoistické vedení vnutit naší zemi jakési "nové", v čínském pojetí, principy mongolsko-čínské součinnosti. Zřejmě počítá s tím, že zatušováním našich principiálních rozporů, dosáhne

od nás jednostranných ústupků a pokusí se transformovat zahraniční politiku MoLR tak, aby se mongolsko-sovětské vztahy ve svém politickém významu dostaly na druhé místo.

Chápu jistě nereálnost takových nároků v současné době a v dohledné budoucnosti, a proto maoisté nastoupili uniformní útok na principy mongolsko-sovětské spolupráce a na jejich kompromitaci.

Svá úsilí v tomto směru se snaží zdůvodnit prý nazrálou nutností "normalizace" čínsko-mongolských vztahů po období "kulturní revoluce", to je dokázat připravenost Pekingu otevřít novou stránku v čínsko-mongolských vztazích. Naše strana nejednou prohlásila, že je ochotna podniknout takový krok, ale za jedné podmínky: normalizace mongolsko-čínských vztahů a ekonomických styků nepadnou za oběť principy naší politické linie, která byla vypracována KSSS a dalšími bratrskými stranami zemí socialistického tábora. Jak však ukazuje praxe v kontrarozvědné práci, sledují diplomatické manévry Pekingu pouze jeden cíl, uspat naši bdělost a oslabit úsilí na lokalizování nepřátelské činnosti velvyslanectví ČLR v Ulan Batoru a rezidentury čínských zvláštních služeb, která je zaměřena nejen na zpochybňování našeho politického kursu a hospodářské politiky, ale i na zhoršování mongolsko-sovětské spolupráce, a to především.

Když mluvím o těchto, podle našeho názoru, důležitých politických snahách Pekingu, zaměřených na vytvoření "čínsko-mongolské spolupráce" podle maoistické

kého receptu, musím zdůraznit, že podobná politika vyvolala odpovídající obrat i v činnosti čínských zvláštních orgánů, které šly vždy v avantgardě pravicových sil, a snažily se prosadit praktický vliv na stav a vývoj čínsko-mongolských dvoustranných vztahů.

Naše praxe v práci ukazuje, že ještě v době, kdy Čína na celý svět vyhlášovala své věrné přátelství se Sovětským svazem a udržovala normální diplomatické styky s naší zemí, čínské zvláštní orgány už vyvíjely nepřátelskou rozvědnou činnost proti MoLR a snažily se vytvořit si pevné agenturně-operativní pozice. Opírajíce se o své velvyslanectví v Ulan Batoru, čínské organizace (škola při velvyslanectví ČLR a tak zvaná Společnost čínských občanů, kteří trvale žijí v MoLR), dále do roku 1972 v rámci ekonomické spolupráce existující stavební trasa a polikliniky, snaží se Peking v naší zemi dělat takovou politiku, kterou nelze nazvat jinak, než politický nátlak na MoLR, který má za cíl oslabení našich zahraničně politických a ekonomických styků se Sovětským svazem a dalšími zeměmi socialistického tábora a vytvářet podmínky pro specifickou "dvoustrannou spolupráci" ČLR a MoLR na podkladě postupného sřeknutí se principiální a dohodnuté politiky, prováděné KSSS, MoLRS a dalšími bratrskými stranami. Po legalizaci těchto organizací se Číňané zabývali anti-mongolskou, antisovětskou, antisocialistickou propagandou, získáváním rozvědných informací a na území MoLR vysazováním široké výzvědné sítě svých agentů a informátorů.

Využívajíc toho, že na území Mongolska žije značný počet čínských občanů, spojených se svou vlastní rodinnými a jinými tradičními svazky, vytvořila čínská rozvědka na svém velvyslanectví v MoLR rozvědnou rezidenturu, která od polovice 50. let rozvíjela aktivní rozvědnou činnost ve snaze využít svou emigraci pro nacionalistické, antisocialistické a antisovětské zájmy. Tomu napomáhala řada okolností; především značné množství čínských občanů, po desetiletí "oblbovaných" čínskou propagandou, upřímně považovalo a považuje za svou povinnost poskytovat pomoc zástupcům velvyslanectví ČLR a MoLR ve jménu lživého chápání "možnosti" upevnování přátelství s mongolským lidem. Za druhé: mnozí čínští emigranti byli donuceni ustoupit požadavkům velvyslanectví ze strachu před represemi svých příbuzných, kteří žijí v Číně. A konečně za třetí: někteří čínští emigranti jsou přesvědčenými maoisty a sami hledali možnost ukázat svou loyaltitu maoistickému režimu v Číně.

Už jste, soudruzi, zřejmě pochopili, že čínská rozvědka má v MoLR tradiční objektivní možnosti, které jí usnadňují provádění rozvědné a propagandistické práce. Jestliže to doplníme tím, že většina čínských emigrantů tak nebo jinak má vztahy ke sféře našeho národního hospodářství, dopravy, spojů a služeb, je zcela jasné, že má nejširší možnosti styku s mongolským obyvatelstvem a v některých případech i s pracovníky našeho státního aparátu.

Kromě toho v důsledku žití v MoLR čínští emigranti, dokonce když vezmeme jen posledních 50 let,

vytvořili velmi citelnou mezivrstvu čínsko-mongolských míšenců a dalších osob, které mají rodinné spojení s Čínany, na něž zvláštní orgány ČLR rovněž spoluprobí jako na své možné potencionální pomocníky.

Z materiálů, které máme k dispozici, je jasné, že čínské speciální služby zaměřují své základní úsilí na získávání rozvědných informací o vnitřní situaci v MoLR, o politice strany a vlády v oblasti ekonomiky, kultury, ideologie, upesňování své obrany a o spolupráci s SSSR.

Největší pozornost věnuje rozvědka ČLR získávání nejrozumnějších informací o dislokaci, počtech, výzbroji a bojové připravenosti mongolských a sovětských vojsk, které jsou dečasně umístěny na území MoLR. Dá se říci, že získávání takových informací je jedním ze základních úkolů čínských zvláštních orgánů.

Citelný je zájem čínských zvláštních služeb i o otázky stranické organizační práce ÚV naší strany, o principy a politiku přípravy a rozestavování kádrů a také o problémy perspektivního zajišťování republiky národními kádry, což v konečném součtu určuje úroveň využívání výrobních sil země.

Při zobeňování takto získaných údajů předává čínská rozvědka následně část těchto materiálů propagandistickým orgánům Číny, které je využívají pod firmou slovné agentury Siňhua a různých nepřátelských publikacích, v časopisu "Žeň-miň-Žibao" a ve vysílání pekingského rozhlasu. O tom je třeba říci také několik slov.

Čínská radiopropaganda, směřovaná na MoLR, v té nebo jiné formě byla prováděna už od konce 50. let a zaujímal 2 - 3 hodiny denně. Od roku 1965 nabrala nepřátelský antisovětský ráz a zabrala více jak 10 hodin denně. V poslední době každodenně pekingská a jiné rozhlasové centrály ČLR vedou už 40 hodinové rozhlasové vysílání v čínštině, mongolštině, ruštině a kazachštině výlučně v antisovětském zaměření.

Jen v mongolštině za poslední 4 roky bylo odvysíláno více jak 10.000 materiálů, zcela a úplně prolezlých klepy a zlými výpady, zaměřenými proti Sovětskému svazu, světovému socialistickému systému a dalším pokrokovým silám současnosti.

Zvláště v poslední době se začaly objevovat neurvalé antisovětské a antimongolské články, obsahující nesmyslné lži, zaměřené proti Sovětskému svazu, evropským socialistickým zemím a Mongolsku. Maoisté v nich volají po tom, aby byla provedena další revoluce, která by osvobodila národy od jha "sociálimperialismu".

Z hlediska propagandy se Peking snaží řešit i takové otázky, jako je politický vliv na mongolské obyvatelstvo a při tom má na zřeteli pošlapávání sovětsko-mongolských vzájemných vztahů, akcentování pozornosti na jednotlivé negativní momenty mongolské současnosti a "sovětské přítomnosti v MoLR". Po dlouhou dobu využívá čínská propaganda tezi o konečné závislosti MoLR na Sovětském svazu a snaží se při tom svrátit faktor sovětsko-mongolské ekonomické

a hospodářské spolupráce prý na politiku jednostranných ústupků ze strany MoLR vůči SSSR.

Ale marné jsou snahy pekingských propagandistů. Historické zkušenosti mongolského národa při výstavbě socialismu v MoLR pod moudrým vedením MIRS a za nezištné pomoci SSSR a dalších zemí socialistického tábora, ty ohromné výsledky našeho lidu v socialistické výstavbě, po právu přitahují pozornost národů Asie, Afriky a Latinské Ameriky a slouží jako důležitá překážka v politice velmocenského šovinismu maoistů.

Nyní považujeme za nutné pozastavit se podrobněji u organizace práce rezidentury zvláštních služeb ČIR v Ulan Batoru. Je totiž ústředním činitelem provádění celé nepřátelsko-rozvědné a jiné nepřátelské činnosti proti MoLR ze strany maoistických skupin.

Podle našich poznatků je rezidentura složena z kádrových rozvědků, kterých je asi 20 % mezi pracovníky velvyslanectví ČIR v Ulan Batoru.

Maoistické vedení věnuje rezidentuře velkou pozornost a do MoLR vysílá lidi, pocházející z Vnitřního Mongolska, kteří dříve studovali na našich vysokých školách a kteří znají mongolštinu a prodělali předchozí speciální přípravu.

Už jsme připomněli, že rezidentura dříve aktivně využívala čínskou polikliniku a stavební trust. Prostřednictvím personálu těchto institucí sbírali čínští rozvědky nejen rozvědné informace, ale snažili

se zpracovávat v duchu maoismu i své krajany, žijící v MoLR a nejen to, i jednotlivé mongolské občany. Současně s tím pod rouskou pomocí v získávání potravinami a léky dováželi a šířili přes čínské organizace mezi občany MoLR tisíce exemplářů knih, časopisů, fotografií a brožur, které propagovaly idee Mao Ce-tunga.

Zájmy bezpečnosti naší vlasti nás přiměly uzavřít čínskou polikliniku a likvidovat stavební trást, což donutilo čínskou rezidenturu, aby změnila svou taktiku činnosti. A tak po X. sjezdu KS Číny přešli od otevřených provokací ke konspirativnějším formám rozvědné práce a začali spoléhat na čínské emigranty, protože se v určité míře dostali do situace, že nemají možnost využívat občany MoLR.

Rezidentura zintenzivnila svou činnost v čínské kolonií, zaktivizovala zkoumání čínských občanů, snažila se upevnit a rozšířit svou rozvědnou síť na území MoLR a současně zakázala soukromé výjezdy do Číny, mezi jiným i čínským emigrantům, a ostře omezila i krátkodobé výjezdy do vlasti i na léčení.

Uzavření kanálů výjezdů do Číny pro čínské emigranty považujeme za snahu rezidentury uchovat na mongolském území svou základnu pro agenturní práci.

S úmyslem ústředně řídit čínské emigranty, šířit mezi nimi idee Mao Ce-Tunga a aktivněji je využívat, hledá velv. slanectví ČLR jakékoliv možnosti k zaktivizování práce tak zvané "Rady čínských občanů v MoLR", která existuje na právech polooficiální organizace. Tato Rada rovněž většinu své práce

provádí v zájmu rezidentury zvláštních služeb ČLR, organizuje schůzky čínských rozvědčků s agenturou, a provádí předběžné studium možných kandidátů, vybraných rezidenturou na verbovku.

Čínské rozvědné orgány při využívání čínských občanů k rozvědným účelům se snaží především v nich vyprovokovat nacionalistické city, vnutit jim myšlenku soudležitosti k velkému národu a velké zemi, udělat z nich "přesvědčené bojovníky za věc předsedy Mao", "lidi přední fronty boje s revizionisty" atd. Aby si ulehčila možnosti schůzek s agenturou, důvěrníky a aktivisty Rady, zavedla rezidentura praxi stálých návštěv čínských emigrantů na velvyslanectví ČLR v Ulan Batoru. Každodenně sem přichází až 15 čínských občanů, což za rok představuje překvapivé číslo. Navíc několikrát do roka pořádá velvyslanectví pro čínské emigranty různé podniky a přehlídky filmů, na něž zve 100 až 1.000 lidí.

Současně se však rezidentura neomezuje pouze na využívání ve svém zájmu čínských emigrantů. Velvyslanectví ČLR systematicky praktikuje i diplomatické recepce a zve na ně zástupce mongolských organizací a veřejnosti, pracovníky státního aparátu MoLR, pracovníky diplomatických zastoupení, kteří jsou akreditováni v Ulan Batoru. Mnohým z nich Číňané dávají dárky a od některých požadují usazení některých zajímavých otázek k mongolským a sovětským organizacím.

K účelům získávání informací udržují čínští

rozvědčící spojení s japonskými, anglickými a francouzskými diplomaty, navazují kontakty s diplomatickými pracovníky RSR, KDR, VDR i RVJV a aktivně se snaží je využívat v rozvědné činnosti proti MoLR, SSSR a ostatním zemím socialistického tábora.

Pracovníci čínských zvláštních služeb podnikají kroky k využití při obstarávání rozvědných informací i některých občanů MoLR, zvláště míšenců. Takové osoby jsou předběžně prověřovány rezidenturou v jejich prostředí přes čínské občany, nebo jiné osoby, které mají pokrevní vztahy s Číňany. Takovým kandidátům, jež rezidentura považuje za nejspolehlivější, věnuje rezidentura zvláštní pozornost a míšencům je vnucována myšlenka, že v jejich žilách koluje čínská krev a že jejich druhou vlastí je 800 miliónová velká Čína. Po takovém zpracování jsou jim uloženy rozvědné úkoly a slibuje se jim po splnění úkolů bohatá odměna.

Taková činnost Číňanů je jednou z prověřených forem práce zvláštních služeb ČLR. Tak ku příkladu při instruktáži svých rozvědčích, říkal jeden z vedoucích pracovníků čínské rezidentury: "Využívejte všech forem připoutávání mongolských občanů k sobě! Slibte jim jakoukoliv pomoc v životě!" "Především propagujte a vnucujte jim idee předsedy MAA! Když dnes získáme jednoho dobrého mongolského přítele, pak zítra nebo pozítří najdeme i druhého" atd.

Máme k dispozici poznatky, že v rozvědné práci se čínští rozvědčící nezřídka ani využívají kriminálních živlů a dokonce i psychicky nemocných lidí.

Zrušen stupeň utajení (svazku) dnem 1.1.2008 dle ustanovení § 157 odst. 3 zák. č. 412/2005 Sb.

Zvláštní služby Číny provádějí rovněž aktivní rozvědnou činnost proti MoLR z území své země.

Čínští vůdci pokračují v otevřených hrozbách pokud jde o územní celistvost MoLR, zesilují napětí na čínsko-mongolských hranicích, koncentrují tam své vojenské oddíly a svazy, provádějí vojenská cvičení, z týlových okresů kladou k hranicím železniční koleje a budují silnice, spojové linky pro vojenské účely a podle našich hranic budují vojensko-inženýrská zařízení. Útvary ředy vojenských okruhů soustavně provádějí studium hranic MoLR.

Přes hranici je prováděno rozvědné fotografování, jsou hubena vzácná zvířata a na naše území se Číňané snaží z ČLR zahánět ve velkém množství nakaženou zvěř a nemocný skot.

Takovou činnost nelze nazvat jinak, než provokací.

"Kulturní revoluce" s jejími nesmyslnými a krutými represemi přiměla mnohé čínské občany k útěku z Číny do jiných zemí.

Rozumí se samo sebou, že MoLR se ukázala ihned jednou z takových zemí, kam zamířili stovky utečenců. Tito životem zklamaní lidé, kteří ve své vlasti ztratili víru v budoucnost, při příchodu do naší země nepožadují žádná privilegia. Chtějí pouze jedno - spokojeně žít a pracovat, dokonce i tehdy, když při tom musí žít odděleně od své rodiny.

Tuto tragickou situaci neopomněla využít

čínská rozvědka. Využila kanálů, kudy utíkají uprchlíci a začala tudy k nám vysílat jako běžence svou agenturu. Z materiálů svazků na odhalené agenty jsme se dověděli, že čínské rozvědné orgány již předem připravovaly svou agenturu k použití v operacích na našem území. Zpravidla se této kategorii osob ukládá shánění rozvědných informací v MoLR o ochraně státní hranice, o dislokaci, bojové síle a technickém vybavení mongolských a sovětských vojsk. Mezi touto agenturou jsou z maoistické Číny k nám vysíláni také agenti, kteří mají provádět různé nepřátelské akce. Někdy takoví přeběhlíci mají u sebe zbraně a výbušniny.

Naše kontrarozvědka má k dispozici poznatky o tom, že čínská rezidentura v Ulan Batoru se občas snaží vyprovokovat vytvoření různých antimaoistických seskupení v MoLR mezi utečenci, kteří pocházejí z autonomní oblasti Vnitřního Mongolska ČSR a usměrňuje jejich činnost jakoby na podporu boje národů NVN za své národní osvobození; tak se snaží uměle vytvořit napětí v mongolsko-čínských vztazích.

Shoda forem a metod rozvědné činnosti zvláštních služeb ČLR proti MoLR z území Číny s metodami práce jejich rezidentury v Ulan Batoru svědčí nesporně o jednotném řízení celé rozvědné služby Číny z jednoho centra.

Rozvědné orgány ČLR vysílají své kádrové rozvědky i do vlakových osádek mezinárodních vlaků Peking - Ulan-Bator - Moskva. Tito rozvědky, vedle vizuálního sledování po trase, pod různými zá-

minkami navštěvují rásná kupé svých vagónů, odposlouchávají rozhovory cestujících a navazují známosti s některými z nich, což je zpravidla doprovázeno jejich pozváním do služebního kupé, pohoštěním čínskou vodkou a cigaretami a následujícím vytěžením, které má neporně rozvědný charakter atd. Charakteristické je i to, že jejich činnost jde daleko dále. Čínští "průvodčí" v besedách s cestujícími se vždycky snaží neustále propagovat politiku a praktickou činnost skupiny MA6. Jsou známy případy, kdy čínští rozvědčiči ukládali mrtvé schránky v mezinárodních vlacích pro svou agenturu na území MoLR.

A tak, soudruzí, musíme vést veliký boj za odhalování, rozpracování a znemožňování nejen rozvědně-nepřátelské, propagandistické a jiné nepřátelské činnosti čínské rezidentury, ale provádět i široká opatření uvnitř čínské kolonie k tomu, abychom tak nedovolili posilovat maoistické nálady a elementy, lokalizovali činnost čínské agentury a prosazovali nutný vliv na nestálé a kolísající emigranty.

V podmínkách nepřátelské činnosti zvláštních služeb ČLR si kontrarozvědka orgánů státní bezpečnosti MoLR hluboce uvědomuje a snaží se plnit svůj internacionální úkol: Chráněním bezpečnosti své země napomáhat ochraně celého socialistického systému před nepřátelskou činností a akcemi maoistů a na tomto odpovědném a čestném místě stojíme spolu s Vámi, soudruzí !

Na této poradě jsme dostali možnost poznat v určité míře formy, metody a úkoly činnosti rozvědných orgánů Číny, a jaká praktická opatření provádějí na území dalších zemí socialistického tábora. Domníváme se, že je nevyhnutelně nutné koordinovat činnost orgánů státní bezpečnosti zemí socialistického tábora proti nepřátelské činnosti maocistické kliky a jsme připraveni, pokud jde o nás, podniknout praktická opatření v tomto směru.

Praxe ukazuje, že při dvousměrné nebo i mnohostranné spolupráci můžeme dosáhnout určitých úspěchů při zajišťování bezpečnosti socialistického tábora.

Proto získává na významu nutnost provádění společných opatření při zajišťování bezpečnosti občanů socialistických zemí na mezinárodních výstavách, kongresech, symposiích a rovněž při studiu a rozpracovávání osob, podezřelých z příslušnosti k imperialistickým rozvědkám a ke zvláštním službám ČLR.

Bude rovněž účelné rozšířit výměnu operativních informací o formách a metodách rozvědné činnosti nepřítelů, o rozvěděcích a agentech zvláštních služeb, kteří pracují na území socialistických zemí a občas si vyměňovat zkušenosti o plánování a organizování práce v různých směrech kontrarozvědné činnosti orgánů státní bezpečnosti.

Vyjadřujeme přesvědčení, že naše porada poslouží v dalším vývoji ještě užší spolupráci orgánů státní bezpečnosti našich zemí pod bezprostředním vedením Ústředních výborů našich stran.

Ze své strany považujeme za velmi žádoucí operativní spojování a koordinování činnosti orgánů státní bezpečnosti zemí socialistického tábora proti nepřátelské činnosti maoistické kliky a jsme připraveni v tomto směru učinit praktická opatření. Zdá se nám, že námi získané materiály o práci čínských zvláštních služeb by mohly vyvolat zájem pracovníků kontrarozvědné praxe zemí, které se účastní na této poradě.

Vyjadřují hlubokou vděčnost přátelům z bratrských zemí, kteří vystoupili na této poradě s obsahově dokonalými pracovními projevy.

Ještě jednou vyjadřují dík československým soudruhům, kteří jsou iniciátory porady a zajistili její úspěšné uskutečnění, k čemuž vytvořili potřebné podmínky.

Přeji poradě, aby měla velký úspěch.

Děkuji za pozornost.